

32006L0117

L 337/21

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

5.12.2006

DIRECTIVA 2006/117/EURATOM A CONSILIULUI
din 20 noiembrie 2006
privind supravegherea și controlul transferurilor de deșeuri radioactive și combustibil uzat

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 31 alineatul (2) și articolul 32,

având în vedere propunerea Comisiei, redactată după obținerea avizului unui grup de persoane numite de Comitetul științific și tehnic dintre experții științifici din statele membre, în conformitate cu articolul 31 din tratat, și după consultarea Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Operațiunile de transferuri de deșeuri radioactive sau combustibil uzat fac obiectul unor cerințe în temeiul instrumentelor juridice comunitare și internaționale privind, în special, transportul în siguranță al materialului radioactiv și condițiile în care deșeurile radioactive sau combustibilul uzat se elimină sau se depozitează în țara de destinație.
- (2) Pe lângă cerințele menționate anterior, protecția sănătății lucrătorilor și a populației prevede ca transferurile de deșeuri radioactive sau combustibil uzat între statele membre, precum și la intrarea sau la ieșirea din Comunitate să facă obiectul unui sistem obligatoriu și comun de autorizare prealabilă.
- (3) În conformitate cu Rezoluția Consiliului din 22 mai 2002 privind stabilirea sistemelor naționale de supraveghere și control a prezenței materialelor radioactive în reciclarea materialelor metalice în statele membre ⁽³⁾, este esențial să se minimizeze riscul radiologic care rezultă din prezența materialelor radioactive printre materialele metalice destinate reciclării.
- (4) Directiva 92/3/Euratom a Consiliului din 3 februarie 1992 privind supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri radioactive între statele membre, precum și la

intrarea sau la ieșirea din Comunitate ⁽⁴⁾ a instituit un sistem comunitar de control strict și autorizare prealabilă pentru transferurile de deșeuri radioactive, care s-a dovedit a avea efecte pozitive. Cu toate acestea, sistemul respectiv trebuie să fie modificat pe baza experienței acumulate, pentru a clarifica și a introduce concepte și definiții, pentru a aborda situații care au fost omise anterior, pentru a simplifica procedura existentă privind transferul de deșeuri radioactive între statele membre și pentru a garanta coerența cu alte dispoziții comunitare și internaționale, în special cu Convenția comună asupra gospodăririi în siguranță a combustibilului uzat și asupra gospodăririi în siguranță a deșeurilor radioactive (denumită în continuare „convenția comună”), la care Comunitatea a aderat la 2 ianuarie 2006.

- (5) În cadrul celei de-a cincea etape a inițiativei SLIM (*Simpler Legislation for the Internal Market* – simplificarea legislației privind piața internă), a fost înființat un grup de lucru compus din reprezentanți ai statelor membre și utilizatori pentru a aborda câteva obiective formulate de utilizatorii Directivei 92/3/Euratom și pentru alinierea acesteia, în același timp, cu normele și instrumentele internaționale actuale.
- (6) Procedura prevăzută de Directiva 92/3/Euratom se aplică, în practică, numai transferurilor de combustibil uzat pentru care nu este prevăzută nici o utilizare ulterioară, considerat, prin urmare, „deșeu radioactiv” în sensul directivei respective. Din punct de vedere radiologic, nu se justifică excluderea aplicării procedurii de supraveghere și control pentru combustibilul uzat destinat reprocesării. În consecință, prezenta directivă trebuie să reglementeze toate transferurile de combustibil uzat, destinat eliminării sau reprocesării.
- (7) Fiecare stat membru este pe deplin răspunzător de politica pe care o adoptă privind gestionarea deșeurilor nucleare și a combustibilului uzat care intră în competența sa, unele dintre acestea optând pentru reprocesarea combustibilului uzat, iar altele, pentru eliminarea definitivă a combustibilului uzat pentru care nu este prevăzută nici o utilizare ulterioară. În consecință, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului statelor membre de a-și exporta combustibilul uzat în scopul reprocesării, în timp ce nici o dispoziție a prezentei directive nu trebuie interpretată în sensul că un stat membru de destinație are obligația să accepte transferuri de deșeuri radioactive și combustibil uzat pentru tratare finală sau eliminare finală, cu excepția retransferului. Orice refuz al retransferurilor respective trebuie justificat pe baza criteriilor stabilite de prezenta directivă.

⁽¹⁾ JO C 286, 17.11.2005, p. 34.

⁽²⁾ Aviz din 5 iulie 2006 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ JO C 119, 22.5.2002, p. 7.

⁽⁴⁾ JO L 35, 12.2.1992, p. 24.

- (8) Simplificarea procedurii actuale nu ar trebui să împiedice exercitarea drepturilor existente ale statelor membre de a formula obiecții sau de a impune condiții față de un transfer de deșeurile radioactive care necesită acordul acestora. Obiecțiile nu trebuie să fie arbitrare și trebuie să se bazeze pe dreptul național, comunitar sau internațional relevant. Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere drepturilor și obligațiilor prevăzute de dreptul internațional, în special exercitării, de către nave și aeronave, a drepturilor și libertăților de navigație maritimă, fluvială și aeriană, prevăzute de dreptul internațional.
- (9) Posibilitatea unui stat membru de destinație sau de tranzit de a refuza procedura automată de aprobare a transferurilor impune o sarcină administrativă nejustificată și generează incertitudine. Obligația autorităților țărilor de destinație și de tranzit de a confirma primirea cererii, precum și prelungirea perioadei de aprobare, trebuie să permită să se ia în considerare acordul tacit cu un nivel ridicat de certitudine.
- (10) „Autorizațiile” de transfer în sensul prezentei directive nu trebuie să înlocuiască cerințele naționale specifice privind transferurile, de exemplu, licențele de transport.
- (11) Pentru a proteja sănătatea umană și mediul împotriva pericolelor cauzate de deșeurile radioactive, trebuie să se țină seama de riscurile care apar în afara Comunității. În cazul deșeurilor radioactive și al combustibilului uzat care părăsesc Comunitatea, este necesar ca țara terță de destinație să fie informată cu privire la transferul respectiv și să își dea acordul în acest sens.
- (12) Autoritățile competente ale statului membru de destinație trebuie să coopereze și să comunice cu celelalte autorități competente în cauză pentru a evita întârzierile inutile și pentru a asigura buna aplicare a procedurii de consimțământ prevăzute de prezenta directivă.
- (13) Cerința conform căreia persoana responsabilă pentru transfer trebuie să ia măsuri corective de siguranță, după caz, în situația unui transfer nerealizat nu trebuie să împiedice aplicarea mecanismelor instituite de statele membre la nivel național.
- (14) Cerința conform căreia cheltuielile generate de un transfer nerealizat cad în sarcina deținătorului nu trebuie să împiedice aplicarea mecanismelor instituite de statele membre la nivel național sau a oricărei înțelegeri contractuale între deținător și orice altă persoană implicată în transfer.
- (15) Deoarece deșeurile radioactive ar trebui să fie eliminate în statul în care au fost produse, în măsura în care se respectă gestionarea în siguranță a materialelor respective, se admite că statele membre trebuie să promoveze încheierea unor acorduri între acestea, pentru a facilita gestionarea sigură și eficientă a deșeurilor radioactive sau a combustibilului uzat din statele membre care l-au produs în cantități mici și în care construirea unor instalații adecvate nu ar fi justificată din punct de vedere radiologic.
- (16) Atunci când s-a încheiat un acord între un destinatar dintr-o țară terță și un deținător dintr-o țară terță în temeiul articolului 27 din convenția comună, același acord poate fi utilizat în sensul prezentei directive.
- (17) În sensul prezentei directive și având în vedere experiența anterioară, se recomandă adaptarea formularului standard existent. Din motive de claritate, trebuie să se prevadă obligația de stabilire a noului formular standard până la data transpunerii prezentei directive. Cu toate acestea, în cazul în care nu se respectă termenul-limită, dispozițiile tranzitorii trebuie să prevadă utilizarea formularului standard existent. În plus, normele clare privind regimul lingvistic trebuie să prevadă securitatea juridică și să împiedice întârzierile nejustificate.
- (18) Rapoartele periodice efectuate de statele membre pentru Comisie și de către Comisie pentru Parlamentul European, pentru Consiliu și pentru Comitetul Economic și Social European ar trebui să asigure o vedere de ansamblu a autorizațiilor acordate în Comunitate și ar trebui să identifice eventualele dificultăți întâmpinate în practică de statele membre, precum și soluțiile aplicate.
- (19) Directiva 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante ⁽¹⁾, se aplică, *inter alia*, transportului, importului și exportului din Comunitate de substanțe radioactive și prevede un sistem de raportare și autorizare a practicilor care implică radiații ionizante. În consecință, dispozițiile respective sunt relevante pentru domeniul reglementat de prezenta directivă.
- (20) Având în vedere cele menționate anterior, este necesar, din motive de claritate, să se abroge și să se înlocuiască Directiva 92/3/Euratom. Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele-limită pentru transpunerea în legislația națională și aplicarea directivei abrogate.

(1) JO L 159, 29.6.1996, p. 1.

(21) În conformitate cu alineatul (34) din Acordul interinstituțional pentru o mai bună legiferare ⁽¹⁾, statele membre sunt încurajate să întocmească, în interes propriu și în interesul Comunității, propriile tabele care să ilustreze, pe cât posibil, corespondența dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le publice,

(b) alte materiale urmează să fie transferate în scopul recuperării deșeurilor radioactive

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII PRELIMINARE

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă instituie un sistem comunitar de supraveghere și control al transferurilor transfrontaliere de deșeuri radioactive și combustibil uzat, pentru a garanta protecția adecvată a populației.

(2) Prezenta directivă se aplică transferurilor transfrontaliere de deșeuri radioactive sau combustibil uzat în cazul în care:

- (a) țara de origine sau țara de destinație sau orice țară de tranzit este stat membru al Comunității și
- (b) cantitățile și concentrația lotului depășesc nivelurile prevăzute la articolul 3 alineatul (2) literele (a) și (b) din Directiva 96/29/Euratom.

(3) Prezenta directivă nu se aplică transferurilor de surse scoase din utilizare efectuate către un furnizor sau producător de surse radioactive sau către o instalație recunoscută.

(4) Prezenta directivă nu se aplică transferurilor de materiale radioactive recuperate, prin reprocesare, în scopul reutilizării.

(5) Prezenta directivă nu se aplică transferurilor transfrontaliere de deșeuri care conțin numai material radioactiv în stare naturală și care nu rezultă în urma practicilor respective.

(6) Prezenta directivă nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor care decurg din dreptul internațional.

Articolul 2

Transferuri în legătură cu operațiuni de procesare și reprocesare

Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului unui stat membru sau al unei întreprinderi dintr-un stat membru în care:

- (a) deșeurile radioactive urmează să fie transferate pentru procesare sau

de a retransfera deșeurile radioactive, după tratare, în țara de origine. De asemenea, nu aduce atingere nici dreptului unui stat membru sau al unei întreprinderi din statul membru în care urmează să fie transferat combustibilul uzat în scopul reprocessării de a returna în țara de origine deșeurile radioactive recuperate în urma operațiunii de reprocessare.

Articolul 3

Transferuri transfrontaliere de combustibil uzat pentru reprocessare

Fără a aduce atingere competenței fiecărui stat membru de a-și defini propria politică privind ciclul combustibilului uzat, prezenta directivă nu aduce atingere dreptului unui stat membru de a exporta combustibil uzat pentru reprocessare, ținând seama de principiile pieței comune nucleare, în special de libera circulație a mărfurilor. Transferurile și exporturile respective sunt supravegheate și controlate în conformitate cu procedurile prevăzute de prezenta directivă.

Articolul 4

Retransferuri în legătură cu transferurile neautorizate și deșeurile radioactive nedeclarate

Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului unui stat membru de a trimite, în siguranță, în țara de origine:

- (a) transferurile de deșeuri radioactive și combustibil uzat care fac obiectul prezentei directive, dar care nu au fost autorizate în mod corespunzător, în conformitate cu prezenta directivă, și
- (b) deșeurile sau materialele contaminate radioactiv care conțin o sursă radioactivă, în cazul în care țara de origine nu a declarat materialul respectiv ca deșeu radioactiv.

Articolul 5

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. „deșeu radioactiv” înseamnă materialul radioactiv sub formă gazoasă, lichidă sau solidă pentru care nu este prevăzută nici o utilizare ulterioară de către țările de origine și de destinație sau de către o persoană fizică sau juridică a cărei decizie a fost acceptată de țările respective și care este controlat, asemenea deșeurilor radioactive, de către un organism de reglementare în cadrul legislativ și de reglementare al țărilor de origine și de destinație;
2. „combustibil uzat” înseamnă combustibilul nuclear care a fost iradiat și eliminat permanent din miezul reactorului; combustibilul uzat poate fi considerat resursă utilizabilă care poate fi reprocessată sau poate fi destinat eliminării definitive, fără să fie prevăzută o utilizare ulterioară și tratat ca un deșeu radioactiv;

⁽¹⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

3. „reprocesare” înseamnă procesul sau operațiunea care are drept obiect extragerea izotopilor radioactivi din combustibilul uzat, în scopul utilizării ulterioare;
4. „transfer” înseamnă ansamblul operațiunilor implicate în deplasarea deșeurilor radioactive sau a combustibilului uzat din țara sau statul membru de origine în țara sau statul membru de destinație;
5. „transfer intracomunitar” înseamnă un transfer în cadrul căruia țara de origine și țara de destinație sunt state membre;
6. „transfer extracomunitar” înseamnă un transfer în cadrul căruia țara de origine și/sau țara de destinație sunt țări terțe;
7. „depozitare definitivă” înseamnă amplasarea deșeurilor radioactive sau a combustibilului uzat într-o instalație autorizată fără intenția recuperării acestora;
8. „depozitare” înseamnă deținerea de deșeurii radioactive sau combustibil uzat într-o instalație în care se asigură confinanarea acestora, în scopul recuperării acestora;
9. „deținător” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care, înainte de a efectua un transfer de deșeurii radioactive sau combustibil uzat, răspunde de materialele respective, în conformitate cu legislația națională în vigoare, și care intenționează să efectueze un transfer către un destinatar;
10. „destinatar” înseamnă orice persoană fizică sau juridică către care se transferă deșeurii radioactive sau combustibil uzat;
11. „țară sau stat membru de origine”, respectiv „țară sau stat membru de destinație”, înseamnă orice țară sau stat membru din care este planificat să înceapă sau începe un transfer, respectiv orice țară sau stat membru către care se planifică sau se efectuează un transfer;
12. „țară sau stat membru de tranzit” înseamnă orice țară sau stat membru, alta(ul) decât țara sau statul membru de origine sau țara sau statul membru de destinație, pe teritoriul căreia (căruia) este prevăzut să aibă loc sau are loc un transfer;
13. „autorități competente” înseamnă orice autoritate care, în baza actelor cu putere de lege și a actelor administrative din țările de origine, de tranzit sau de destinație, este împuternicită să pună în aplicare sistemul de supraveghere și control al transferurilor de deșeurii radioactive sau combustibil uzat;
14. „sursă închisă” înseamnă o sursă, astfel cum este definită de Directiva 96/29/Euratom, și include capsula, după caz, care închide materialul radioactiv ca parte integrantă a sursei;
15. „sursă scoasă din utilizare” înseamnă sursa închisă care nu mai este folosită sau destinată a fi folosită în scopul pentru care a fost acordată autorizarea;
16. „instalație recunoscută” înseamnă o instalație amplasată pe teritoriul unei țări autorizată de autoritățile competente ale țării respective, în conformitate cu legislația națională, în scopul depozitării pe termen lung sau al depozitării definitive a surselor închise ori o instalație autorizată în mod corespunzător în conformitate cu legislația națională privind depozitarea intermediară a surselor închise;
17. „cerere completată în mod corespunzător” înseamnă formularul standard care îndeplinește toate cerințele prevăzute la articolul 17.

CAPITOLUL 2

TRANSFERURI INTRACOMUNITARE

Articolul 6

Cerere de autorizare a transferului

- (1) Un deținător care intenționează să efectueze un transfer intracomunitar de deșeurii radioactive sau combustibil uzat ori să organizeze efectuarea unui astfel de transfer depune o cerere de autorizare completată în mod corespunzător la autoritățile competente ale statului membru de origine.
- (2) Cererea poate fi depusă pentru mai multe transferuri în următoarele condiții:
 - (a) deșeurile radioactive sau combustibilul uzat la care se referă prezintă, în esență, aceleași caracteristici fizice, chimice și radioactive și
 - (b) transferurile se fac de la același deținător spre același destinatar și implică aceleași autorități competente, și
 - (c) în cazul în care transferurile presupun tranzitul prin țări terțe, un astfel de tranzit se realizează de la același punct de frontieră de intrare și/sau de ieșire în/din Comunitate și prin același (aceleași) punct (puncte) de frontieră al (ale) țării sau țărilor terțe implicate, cu excepția cazului în care autoritățile competente în cauză au convenit altfel.

Articolul 7

Transmiterea cererii către autoritățile competente

(1) Autoritățile competente ale statului membru de origine trimit cererea menționată la articolul 6, completată în mod corespunzător, autorităților competente ale statului membru de destinație și ale statului membru de tranzit, după caz, pentru aprobare.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre în cauză iau măsurile necesare pentru a se asigura că toate informațiile privind transferurile reglementate de prezenta directivă sunt tratate cu atenția cuvenită și sunt protejate contra abuzului de orice fel.

Articolul 8

Confirmarea de primire și solicitarea de informații

(1) În termen de 20 de zile de la primirea cererii, autoritățile competente ale statului membru de destinație și de tranzit verifică dacă cererea respectivă este completată în mod corespunzător în sensul articolului 5 alineatul (17).

(2) În cazul în care cererea este completată în mod corespunzător, autoritățile competente ale statului membru de destinație trimit o confirmare de primire autorităților competente ale statului membru de origine și o copie a acesteia celorlalte autorități competente în cauză, în termen de 10 zile de la expirarea perioadei de 20 de zile prevăzute la alineatul (1).

(3) În cazul în care una dintre autoritățile competente ale statelor membre în cauză consideră că cererea respectivă nu este completată în mod corespunzător, acestea solicită autorităților competente ale statului membru de origine informațiile care lipsesc și informează celelalte autorități competente cu privire la respectiva cerere. Cererea respectivă trebuie făcută până la expirarea termenului prevăzut la alineatul (1).

Autoritățile competente ale statului membru de origine transmit informațiile solicitate autorităților competente în cauză.

În termen de 10 zile de la data primirii informațiilor care lipsesc, dar nu înainte de expirarea termenului de 20 de zile prevăzut la alineatul (1), autoritățile competente ale statului membru de destinație trimit o confirmare de primire autorităților competente ale statului membru de origine și o copie celorlalte autorități competente în cauză.

(4) Termenele prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) pentru eliberarea confirmării de primire pot fi reduse, în cazul în care autoritățile competente de destinație și de tranzit au certitudinea că respectiva cerere este completată în mod corespunzător.

Articolul 9

Acordul și refuzul

(1) În termen de 2 luni de la data confirmării de primire, autoritățile competente ale tuturor statelor membre în cauză notifică autoritățile competente ale statului membru de origine cu privire la acordul acestora sau la condițiile necesare pentru a-și da acordul sau la refuzul de a-și da acordul.

Cu toate acestea, autoritățile competente ale statului membru de destinație sau ale oricărui stat membru de tranzit pot solicita o perioadă suplimentară de o lună după perioada prevăzută la primul paragraf pentru a-și face cunoscută poziția.

(2) În cazul în care, după expirarea termenelor prevăzute la alineatul (1), nu se primește nici un răspuns din partea autorităților competente din statul membru de destinație și/sau din statul membru preconizat ca stat de tranzit, se consideră că respectivele țări și-au dat acordul pentru transferul cerut.

(3) Refuzul statelor membre de a-și da acordul sau stabilirea condițiilor necesare pentru a-și da acordul se întemeiază:

- (a) pentru statele membre de tranzit, pe legislația națională, comunitară sau internațională relevantă care se aplică transportului de material radioactiv;
- (b) pentru statul membru de destinație, pe legislația relevantă care se aplică gestionării deșeurilor radioactive sau a combustibilului uzat, ori pe legislația națională, comunitară sau internațională relevantă care se aplică transportului de material radioactiv.

Condițiile stabilite de autoritățile competente ale statelor membre, indiferent dacă sunt din țara de tranzit sau de destinație, nu pot fi mai stricte decât cele stabilite pentru transferuri similare efectuate în cadrul statelor membre respective.

(4) Statul membru sau statele membre care și-au dat acordul pentru tranzit pentru un anumit transfer nu pot refuza aprobarea retransferului în următoarele situații:

- (a) atunci când acordul inițial a fost dat pentru un material transferat în scopul tratării sau reprocesării, în măsura în care retransferul se referă la deșeuri radioactive sau la alte produse echivalente cu materialul original după tratare sau reprocesare și în măsura în care legislația relevantă este respectată;
- (b) în situațiile menționate la articolul 12, în cazul în care retransferul este efectuat în aceleași condiții și cu aceleași specificații.

(5) Întârzierile nejustificate și/sau lipsa cooperării din partea autorităților competente ale altui stat membru sunt comunicate Comisiei.

Articolul 10

Autorizarea transferurilor

(1) În cazul în care au fost date toate acordurile necesare pentru transfer, autoritățile competente ale statului membru de origine sunt împuternicite să autorizeze deținătorul să efectueze transferul și informează în consecință autoritățile competente ale statului membru de destinație, precum și orice alt stat membru sau țară terță de tranzit.

(2) Autorizarea menționată la alineatul (1) nu aduce atingere în nici un fel responsabilității deținătorului, transportatorilor, proprietarului, destinatarului ori a oricărei alte persoane fizice sau juridice implicate în transfer.

(3) Se poate elibera o singură autorizare pentru mai multe transferuri, în măsura în care se respectă condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (2).

(4) Orice autorizație este valabilă pentru o perioadă de maximum trei ani.

Pentru a stabili perioada de valabilitate, statele membre țin seama de condițiile prevăzute în acordul dat de statele membre de destinație sau de tranzit.

Articolul 11

Confirmarea de primire a transferului

(1) În termen de 15 zile de la primire, destinatarul trimite autorităților competente din statul membru de destinație o confirmare de primire a fiecărui transfer.

(2) Autoritățile competente ale statului membru de destinație trimit copii ale confirmării de primire atât statului membru de origine, cât și oricărui alt stat membru sau țară terță de tranzit.

(3) Autoritățile competente ale statului membru de origine trimit deținătorului inițial o copie după confirmarea de primire.

Articolul 12

Transfer nerealizat

(1) Statul membru de destinație, de origine sau de tranzit poate decide că transferul nu poate fi efectuat în cazul în care condițiile prevăzute pentru transfer nu mai sunt respectate în conformitate cu prezenta directivă ori nu sunt în conformitate cu autorizările sau acordurile date în sensul prezentei directive.

Statul membru respectiv comunică de îndată decizia luată autorităților competente ale statelor membre implicate în transfer.

(2) În cazul în care un transfer nu poate fi efectuat sau în cazul în care condițiile de transfer nu sunt întrunite în conformitate cu prezenta directivă, autoritățile competente ale statului membru de origine se asigură că deșeurile radioactive sau combustibilul uzat în cauză se restituie deținătorului, cu excepția cazului în care se pot lua măsuri alternative sigure. Autoritățile competente în cauză se asigură că persoana responsabilă de transfer ia măsuri de siguranță corective, după caz.

(3) Cheltuielile care rezultă în cazurile în care transferul nu poate fi efectuat cad în sarcina deținătorului.

CAPITOLUL 3

TRANSFERURI EXTRACOMUNITARE

Articolul 13

Importuri în Comunitate

(1) În cazul în care deșeurile radioactive sau combustibilul uzat care fac obiectul prezentei directive urmează să intre în Comunitate dintr-o țară terță, iar țara de destinație este un stat membru, destinatarul depune o cerere de autorizare la autoritățile competente ale statului membru respectiv. Cererea poate fi depusă pentru mai multe transferuri, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (2).

Cererea conține dovezi că destinatarul a încheiat un acord cu deținătorul stabilit în țara terță, acord acceptat de autoritățile competente ale țării terțe respective și pe baza căruia deținătorul este obligat să recupereze deșeurile radioactive sau combustibilul uzat atunci când transferul nu poate fi finalizat în sensul prezentei directive, în conformitate cu dispozițiile alineatului (5) din prezentul articol.

(2) Autoritățile competente ale statului membru de destinație trimit cererea menționată la alineatul (1), pentru aprobare, autorităților competente ale statelor membre de tranzit, după caz.

Se aplică articolele 8 și 9.

(3) În cazul în care toate acordurile necesare pentru efectuarea transferului au fost date, autoritățile competente ale statului membru de destinație sunt împuternicite să autorizeze destinatarul să efectueze transferul respectiv și informează în consecință autoritățile competente ale oricărui stat membru sau țară terță de origine sau de tranzit.

Se aplică articolul 10 alineatele (2), (3) și (4).

(4) În termen de 15 zile de la primirea transferului, destinatarul trimite autorităților competente ale statului membru de destinație o confirmare de primire a fiecărui transfer. Autoritățile competente ale statului membru de destinație trimit copii ale confirmării de primire țării de origine și oricărui stat membru sau oricărei țări terțe de tranzit.

(5) Statul membru de destinație sau orice stat membru de tranzit poate decide că transferul nu poate fi efectuat, în cazul în care condițiile de transfer nu mai sunt respectate în conformitate cu prezenta directivă sau nu mai sunt în conformitate cu autorizările sau acordurile emise în conformitate cu prezenta directivă. Statul membru respectiv comunică de îndată decizia luată autorităților competente ale țării de origine.

(6) Cheltuielile care rezultă în cazul în care transferul nu poate fi efectuat cad în sarcina destinatarului.

Articolul 14

Tranzit pe teritoriul Comunității

(1) În cazul în care deșeurile radioactive sau combustibilul uzat urmează să intre în Comunitate dintr-o țară terță, iar țara de destinație nu este un stat membru, persoana fizică sau juridică responsabilă pentru gestionarea transferului în interiorul statului membru prin al cărui punct vamal deșeurile radioactive sau combustibilul uzat urmează să intre prima dată în Comunitate (primul stat membru de tranzit) depune o cerere de autorizare la autoritățile competente ale statului membru respectiv. Cererea poate fi depusă pentru mai multe transferuri, în condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (2).

Cererea include dovezi că destinatarul stabilit în țara terță a încheiat un acord cu deținătorul stabilit în țara terță, acord acceptat de autoritățile competente ale țării terțe respective și pe baza căruia deținătorul are obligația de a recupera deșeurile radioactive sau combustibilul uzat atunci când transferul nu poate fi finalizat în sensul prezentei directive, în conformitate cu dispozițiile alineatului (5) din prezentul articol.

(2) Autoritățile competente ale primului stat membru de tranzit transmit cererea menționată la alineatul (1), pentru aprobare, autorităților competente ale celorlalte state membre de tranzit, după caz.

Se aplică articolele 8 și 9.

(3) În cazul în care toate acordurile necesare pentru efectuarea transferului au fost date, autoritățile competente ale primului stat

membru de tranzit au dreptul să autorizeze persoana responsabilă menționată la alineatul (1) să efectueze transferul și informează în consecință autoritățile competente ale oricărui stat membru sau țară terță de tranzit sau de origine.

Se aplică articolul 10 alineatele (2), (3) și (4).

(4) Persoana responsabilă menționată la alineatul (1) notifică autorităților competente ale primului stat membru de tranzit că deșeurile radioactive sau combustibilul uzat au ajuns la destinație în țara terță în termen de 15 zile de la data sosirii și indică ultimul punct vamal din Comunitate prin care s-a efectuat transferul.

Notificarea este însoțită de o declarație sau un certificat din partea destinatarului prin care se declară că deșeurile radioactive sau combustibilul uzat au ajuns la destinația corectă și care menționează, de asemenea, punctul vamal de intrare în țara terță.

(5) Un stat membru de tranzit poate decide că transferul nu se poate efectua, în cazul în care condițiile aplicabile transferului nu mai sunt întrunite în conformitate cu prezenta directivă ori nu mai sunt în conformitate cu autorizările sau acordurile emise în sensul prezentei directive. Statul membru respectiv comunică de îndată decizia luată autorităților competente ale țării de origine. Persoana responsabilă menționată la alineatul (1) suportă cheltuielile care rezultă în cazul în care transferul nu poate fi efectuat.

Articolul 15

Transferuri în afara Comunității

(1) În cazul în care deșeurile radioactive sau combustibilul uzat urmează să fie exportate din Comunitate într-o țară terță, deținătorul depune o cerere de autorizare la autoritățile competente ale statului membru de origine. Cererea poate fi depusă pentru mai multe transferuri, în condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (2).

(2) Autoritățile competente ale statului membru de origine:

(a) notifică autoritățile competente ale țării de destinație cu privire la transferul planificat și solicită acordul acestora și

(b) trimit cererea menționată la alineatul (1), pentru aprobare, autorităților competente ale statelor membre de tranzit, după caz.

Se aplică articolul 8.

(3) În cazul în care toate acordurile necesare pentru transfer au fost date, autoritățile competente ale statului membru de origine au dreptul să autorizeze deținătorul să efectueze transferul și informează în consecință autoritățile competente ale țării terțe de destinație și ale oricărui stat membru sau țară terță de tranzit.

Se aplică articolul 10 alineatele (2), (3) și (4).

(4) Deținătorul notifică autorităților competente ale statului membru de origine că deșeurile radioactive sau combustibilul uzat au ajuns la destinație în țara terță în termen de 15 zile de la data sosirii și menționează ultimul punct vamal din Comunitate prin care s-a efectuat transferul.

Notificarea este însoțită de o declarație sau un certificat din partea destinatarului prin care se declară că deșeurile radioactive sau combustibilul uzat au ajuns la destinația corectă și menționează punctul vamal de intrare în țara terță.

(5) Statul membru de origine sau oricare alt stat membru de tranzit poate decide că transferul nu poate fi efectuat, în cazul în care condițiile de transfer nu mai sunt îndeplinite în conformitate cu prezenta directivă sau nu sunt în conformitate cu autorizările ori acordurile emise în conformitate cu prezenta directivă. Statul membru de tranzit comunică de îndată decizia luată autorităților competente ale statului membru de origine.

Se aplică articolul 12 alineatele (2) și (3).

Articolul 16

Exporturi interzise

(1) Autoritățile competente ale statelor membre nu autorizează transferuri:

- (a) către o destinație situată la sud de paralela 60° latitudine sudică sau
- (b) într-un stat care este parte la Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte (Acordul ACP-CE de la Cotonou), și care nu este stat membru, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 2, sau
- (c) într-o țară terță care, potrivit opiniei autorităților competente ale statului membru de origine, în conformitate cu criteriile prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol, nu deține capacitatea administrativă și tehnică și nici cadrul de reglementare pentru a gestiona, în siguranță, deșeuri radioactive sau combustibil uzat, în conformitate cu convenția comună.

Pentru a-și da avizul cu privire la problema respectivă, statele membre țin seama, în mod corespunzător, de toate informațiile relevante furnizate de celelalte state membre. În acest sens, statele membre informează anual Comisia și comitetul consultativ instituit în conformitate cu dispozițiile articolului 21.

(2) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 21, Comisia stabilește criteriile, ținând seama în mod corespunzător, *inter alia*, de standardele de siguranță relevante ale Agenției Internaționale pentru Energia Atomică (AIEA), permițând statelor membre să evalueze dacă sunt respectate cerințele de export.

CAPITOLUL 4

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 17

Utilizarea unui formular standard

(1) Se utilizează un formular standard pentru toate transferurile care fac obiectul prezentei directive.

(2) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 21, Comisia stabilește formularul standard care cuprinde, ca anexă, o listă cu cerințele minime ale unei cereri completate în mod corespunzător.

Formularul standard și anexele acestuia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și sunt disponibile în format electronic până la 25 decembrie 2008. Dacă este necesar, documentul este actualizat prin aceeași procedură.

(3) Se completează cererea de autorizare, iar documentele și informațiile suplimentare menționate la articolele 10, 13, 14 și 15 sunt furnizate într-o limbă acceptată de autoritățile competente ale statului membru căruia i se înaintează cererea de autorizare în conformitate cu prezenta directivă.

La cererea autorităților competente ale țării de destinație sau de tranzit, deținătorul furnizează o traducere certificată într-o limbă acceptată de acestea.

(4) Cerințele suplimentare privind autorizarea unui transfer se anexează la formularul standard.

(5) Fără a aduce atingere altor documente de însoțire solicitate în conformitate cu alte dispoziții juridice relevante, formularul standard completat prin care se certifică faptul că procedura de autorizare a fost respectată în mod corespunzător însoțește fiecare transfer care face obiectul prezentei directive, inclusiv cazurile în care autorizarea se referă la mai multe transferuri într-un singur document.

(6) Documentele respective se pun la dispoziția autorităților competente ale țării de origine și de destinație și ale oricărei țări de tranzit.

Articolul 18

Autorități competente

(1) Până la de 25 decembrie 2008, statele membre trimit Comisiei denumirea (denumirile) și adresa (adresele) autorității sau autorităților competente, precum și toate informațiile necesare pentru a comunica rapid cu autoritățile respective.

(2) Statele membre trimit Comisiei, periodic, eventualele modificări ale informațiilor respective.

Articolul 19

Transmitere

(1) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 21, Comisia stabilește recomandări pentru un sistem sigur și eficient de transmitere a documentelor și a informațiilor privind dispozițiile prezentei directive.

(2) Comisia stabilește și aduce la zi o platformă electronică de comunicare pentru a publica:

- (a) numele și adresa (adresele) autorității sau autorităților competente ale fiecărui stat membru;
- (b) limbile acceptate de autoritățile competente ale fiecărui stat membru și
- (c) toate condițiile generale și cerințele suplimentare, după caz, necesare autorităților competente ale fiecărui stat membru pentru a autoriza un transfer.

Articolul 20

Rapoarte periodice

(1) Până la 25 decembrie 2011, iar după această dată la fiecare trei ani, statele membre trimit Comisiei rapoarte privind punerea în aplicare a prezentei directive.

(2) Pe baza rapoartelor menționate anterior, Comisia întocmește, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 21, un raport de sinteză pentru Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European, acordând o atenție deosebită punerii în aplicare a articolului 4.

Articolul 21

Comitetul consultativ

(1) În îndeplinirea sarcinilor prevăzute la articolul 16 alineatul (2), articolul 17 alineatul (2), articolul 19 alineatul (1) și articolul 20 alineatul (2), Comisia este asistată de un comitet cu caracter consultativ format din reprezentanții statelor membre și prezidat de un reprezentant al Comisiei (denumit în continuare „comitetul”).

(2) Reprezentantul Comisiei prezintă comitetului un proiect cu măsurile ce urmează să fie adoptate. Comitetul își dă avizul cu privire la acest proiect, în termenul pe care președintele îl poate stabili în funcție de urgența subiectului în cauză, dacă este necesar, prin vot.

(3) Avizul este consemnat în procesul-verbal. Fiecare stat membru are dreptul să solicite ca poziția sa să fie consemnată în procesul-verbal.

(4) Comisia ține seama de avizul emis de Comitet. Aceasta informează comitetul asupra modului în care avizul este luat în considerare.

Articolul 22

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive înainte de 25 decembrie 2008. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 23

Abrogare

(1) Directiva 92/3/Euratom se abrogă cu efect începând cu 25 decembrie 2008, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenul de transpunere în legislația națională și aplicarea respectivei directive.

(2) Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

Articolul 24

Dispoziții tranzitorii

(1) În cazul în care cererea de autorizare a fost aprobată în mod corespunzător sau a fost depusă la autoritățile competente ale țării de origine înainte de 25 decembrie 2008, Directiva 92/3/Euratom se aplică pentru toate operațiunile de transfer care fac obiectul aceleiași autorizări.

(2) Atunci când decide cu privire la cererile de autorizare depuse înainte de 25 decembrie 2008, pentru mai multe transferuri de deșeuri radioactive sau combustibil uzat într-o țară terță de destinație, statul membru de origine ține seama de toate împrejurările relevante, în special:

- (a) perioada planificată pentru efectuarea tuturor transferurilor care fac obiectul aceleiași cereri;
- (b) justificarea pe baza căreia sunt incluse toate transferurile în aceeași cerere;
- (c) oportunitatea autorizării unui număr de transferuri mai mic decât cel inclus în cerere.

(3) Până la data la care formularul standard prevăzut la articolul 17 din prezenta directivă devine disponibil, formularul

standard prevăzut de Decizia 93/552/Euratom a Comisiei ⁽¹⁾ se utilizează *mutatis mutandis* în sensul prezentei directive.

Articolul 25

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 26

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 noiembrie 2006.

Pentru Consiliu

Președintele

J. KORKEAOJA

⁽¹⁾ Decizia 93/552/Euratom a Comisiei din 1 octombrie 1993 de stabilire a formularului standard pentru supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri radioactive, prevăzut de Directiva 92/3/Euratom a Consiliului (JO L 268, 29.10.1993, p. 83).

ANEXĂ

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 92/3/Euratom	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 5
Articolul 3	Primul considerent
Articolul 4 primul paragraf prima teză	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 4 primul paragraf teza a doua	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 4 paragraful al doilea	Articolul 17 alineatul (1)
Articolul 4 paragraful al treilea	—
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (4)
Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (1) paragraful al doilea	Articolul 17 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 9 alineatul (1) paragraful al doilea
Articolul 6 alineatul (4)	Articolul 9 alineatul (2)
Articolul 7 primul paragraf	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 7 paragraful al doilea	Articolul 17 alineatul (1)
Articolul 7 paragraful al treilea	Articolul 10 alineatul (2)
Articolul 8	Articolul 17 alineatul (5)
Articolul 9 alineatul (1) prima parte a tezei	Articolul 11 alineatul (1)
Articolul 9 alineatul (1) ultima parte a tezei	Articolul 17 alineatul (1)
Articolul 9 alineatul (2) prima teză	Articolul 11 alineatul (2)
Articolul 9 alineatul (2) teza a doua	Articolul 11 alineatul (3)
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 13
Articolul 10 alineatul (1) ultima parte a primei teze	Articolul 17 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 14
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 13
Articolul 11	Articolul 16 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 15 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 15 alineatul (3)
Articolul 12 alineatul (3)	Articolul 10 alineatul (2)
Articolul 12 alineatul (4)	Articolul 17 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (5)	Articolul 15 alineatul (4) primul paragraf
Articolul 12 alineatul (6)	Articolul 15 alineatul (4) paragraful al doilea

Directiva 92/3/Euratom	Prezenta directivă
Articolul 13	Articolul 1 alineatul (3)
Articolul 14	Articolul 2
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 12 alineatul (2)
Articolul 15 alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (1) paragraful al doilea
Articolul 16	Articolul 9 alineatul (4)
Articolul 17	Articolul 18
Articolul 18	Articolul 20
Articolul 19	Articolul 21
Articolul 20 prima, a doua și a treia liniuță	Articolul 17 alineatul (1)
Articolul 20 a patra liniuță	Articolul 16 alineatul (2)
Articolul 20 a cincea liniuță	Articolul 20 alineatul (2)
Articolul 21	Articolul 22
Articolul 22	Articolul 26
	Articolul 3 (nou)
	Articolul 4 (nou)
	Articolul 8 (nou)
	Articolul 19 (nou)
	Articolul 23 (nou)
	Articolul 24 (nou)
	Articolul 25 (nou)